Arrestnummer
C / 1040 / 2020
Repertoriumnummer
2020 / 2918
Datum van uitspraak
25 september 2020
Notitienummer griffie
2019/NT/85
Notitienummer parket-generaal

Hypothecaire inschrijving
Vergunningsregister

Hof van beroep
Gent

Arrest

tiende kamer
correctionele zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

COVER 01-00001736192-0001-0019-01-01-1

Not.nr. GE.66.L1.001350/14

In de zaak van het OPENBAAR MINISTERIE

tegen

1. nr. 1282 (RRN
geboren te op
aannemer,
wonende te
- beklaagde -

2. nr. 1283 (RRN)
geboren te op
huisvrouw,
wonende te
- beklaagde -

verdacht van:

"de eerste en de tweede

Om het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

A.

Hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.2° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (een ontbossing zoals vermeld in art. 4.15° van het bosdecreet van 13 juni 1990 van een met bomen begroeide oppervlakte bedoeld in artikel 3 §§ 1-2 van dat decreet) te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden

op het perceel gelegen te kadastraal gekend als eigendom van

geboren te op en van
geboren te op beiden wonende te

***meer bepaald** een bos te hebben gerooid op perceel*

te op niet nader te bepalen data in de periode van 01.03.2014 tot 01.04.2014 (st. 3, 12, 74)

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 6.1.1., al. 1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO).

B.

Hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning,

op het perceel gelegen te kadastraal gekend als eigendom van

geboren te op en van
geboren te op beiden wonende te

bouwwerken te hebben verricht zoals bepaald bij artikel 4.2.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening
a): het optrekken of plaatsen van een constructie

meer bepaald

1.een paardenstal met een oppervlakte van 37,50 m² en een hoogte van 3 m te hebben opgericht op perceel

te op niet nader te bepalen data in de periode van tot 01.04.2014 tot 09.04.2014 (st. 3, 4, 11)

2.een looppiste van 22 meter bij 12 meter te hebben aangelegd op het perceel

te op niet nader te bepalen data in de periode van tot 01.03.2014 tot 01.04.2014 (st. 3, 11, 74)

3.een poolhouse met technische ruimte met een oppervlakte van 50 m² te hebben opgericht op perceel

te op niet nader te bepalen data in de periode van tot 01.01.2010 tot 01.01.2011 (st. 12, 74)

4.een volière met een oppervlakte van 317 m² te hebben opgericht op percelen en

te op niet nader te bepalen data in de periode van 01.01.2014 tot 01.02.2014 (st. 12)

5.een berging met een oppervlakte van 16 m² te hebben opgericht ,

te op niet nader te bepalen data in de periode van 01.01.2013 tot 01.01.2014 (st. 74)

6.de verhardingen te hebben uitgebreid

te op niet nader te bepalen data in de periode van 01.09.2009 tot 09.04.2014 (st. 3, 4, 54)

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 6.1.1., al. 1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO).

C.

Hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.8°, (het aanleggen of wijzigen recreatieve terreinen, zoals een golfterrein, een voetbalterrein, een tennisveld, een zwembad) te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden

op het perceel gelegen te kadastraal aekend als eigendom van geboren te op en van geboren te op beiden wonende te

***meer bepaald** een zwembad te hebben aangelegd*

te op niet nader te bepalen data in de periode van tot 01.01.2010 tot 01.01.2011 (st. 12)
Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 6.1.1., al. 1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO).

D.

Hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.5°a) van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, van allerhande materialen, materieel of afval) en artikel 4.2.1.5°b) van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het parkeren van voertuigen, wagens of aanhangwagens), te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden

op het perceel gelegen te kadastraal gekend als eigendom van

geboren te op en van
geboren te op beiden wonende te

***meer bepaald** het perceel te hebben gebruikt voor opslag van bouwmaterialen en werkmaterieel*

te in de periode van 09.04.2014 (st. 3) tot 21.04.2015 (st. 32)

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 6.1.1., al. 1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO)."

* * * *

1.1 De rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling gent, kamer G30d, besliste bij vonnis van 11 december 2018 op tegenspraak als volgt:

"STRAFRECHTELIJK

Vult de dagvaarding aan als volgt:

"(...)

de eerste en de tweede

(...)

A.

(...)

B.

(...)

C.

(...)

D.

(...)

de eerste

met de omstandigheid dat het misdrijf gepleegd werd door instrumenterende ambtenaren, vastgoedmakelaars en andere personen die in de uitoefening van hun beroep of activiteit onroerende goederen kopen, verkavelen, te koop of te huur zetten, verkopen of verhuren, bouwen of vaste of verplaatsbare inrichtingen, ontwerpen en/of opstellen of personen die bij die verrichtingen als tussenpersoon optreden bij de uitoefening van hun beroep, namelijk als aannemer"

*Veroordeelt voor de hierboven bewezen verklaarde telastleggingen A, B.1 tot en met B.6, C en D (allen zoals aangevuld) samen tot een **geldboete van 2.000 euro**, vermeerderd met 50 opdeciemen tot 12.000 euro of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden.*

*Veroordeelt tot betaling van een **bijdrage** aan het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionele Redders van 25 euro, vermeerderd met 70 opdeciemen tot 200 euro.*

*Veroordeelt hem tot betaling van de **bijdrage** tot het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand van 20 euro.*

*Veroordeelt hem tot betaling van een **vaste vergoeding** voor beheerskosten van 53,58 euro.*

*Veroordeelt voor de hierboven bewezen verklaarde telastleggingen A, B.1 tot en met B.6, C en D samen tot een **geldboete van 500 euro**, vermeerderd met 50 opdeciemen tot 3.000 euro of een vervangende gevangenisstraf van 1 maand en 15 dagen.*

*Veroordeelt tot betaling van een **bijdrage** aan het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionele Redders van 25 euro, vermeerderd met 70 opdeciemen tot 200 euro.*

*Veroordeelt haar tot betaling van de **bijdrage** tot het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand van 20 euro.*

*Veroordeelt haar tot betaling van een **vaste vergoeding** voor beheerskosten van 53,58 euro.*

STEDENBOUWKUNDIG HERSTEL

*Beveelt op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur en het college van burgemeester en schepenen **het herstel** op de percelen gelegen te kadastraal gekend als door het verwijderen van het poolhouse met technische ruimte, inclusief eventuele vloerplaat en fundamenten, het opvullen van de bouwput met zuivere teelaarde en de verwijdering van de afbraakmaterialen van het terrein, en dit onder verbeurte van een **dwangsom** van **150 euro** per dag vertraging in de nakoming van dit bevel lastens elk der veroordeelden en ten voordele van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur én ten voordele van het college van burgemeester en schepenen.*

*Bepaalt de termijn voor de uitvoering van de herstelmaatregel op **6 maanden** vanaf het definitief worden van dit vonnis.*

*Zegt voor recht dat de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur en het college van burgemeester en schepenen, indien het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd binnen voormelde termijn, **ambtshalve in de uitvoering** ervan kunnen voorzien, overeenkomstig artikel 6.3.4 VCRO, op kosten van de veroordeelden.*

GERECHTSKOSTEN

Veroordeelt en ***hoofdelijk*** *tot betaling van de gerechtskosten voor het openbaar ministerie, begroot op 315,78 euro.*

BURGERRECHTELIJK

Houdt ambtshalve de burgerrechtelijke belangen aan."

1.2 Tegen dit vonnis werd hoger beroep ingesteld op:
- 9 januari 2019 door de beide beklaagden;
- 11 januari 2019 door het openbaar ministerie.

1.3 Er werd een verzoekschrift in de zin van artikel 204 Wetboek van Strafvordering ingediend op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, op:
- 9 januari 2019 door de raadsman van de beklaagden en ;
- 11 januari 2019 door het openbaar ministerie.

1.4 Op de rechtszitting van 9 januari 2020 (inleidingszitting) van dit hof, zelfde kamer, werden op verzoek van de raadsman van de beklaagden en na de partijen te hebben gehoord, bij toepassing van de artikelen 152, §1 en 209*bis*, laatste lid, Wetboek van Strafvordering, conclusietermijnen vastgelegd en werd de rechtsdag bepaald op de rechtszitting van donderdag 23 april 2020.

Op de terechtzitting van 23 april 2020 werd de behandeling van de zaak uitgesteld op vraag van meester omwille van het coronarisico en dit naar de rechtszitting van 4 juni 2020.

1.5 Het hof hoorde op de openbare rechtszitting van 4 juni 2020 in het Nederlands:

- de beklaagden en in hun middelen van verdediging, vertegenwoordigd door meester advocaat met te

- het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van advocaat-generaal.

2.1 De onderscheiden verklaringen van hoger beroep tegen het vonnis van 11 december 2018 gedaan op de griffie van de rechtbank die het vonnis heeft gewezen, werden tijdig en regelmatig naar de vorm gedaan.

De verzoekschriften of grievenformulieren die de grieven bevatten die tegen het vonnis worden ingebracht, werden eveneens tijdig ingediend.

2.2 In het door de advocaat van de beklaagden en ingediende *"grievenformulier hoger beroep"*, opgesteld volgens het door de Koning vastgestelde model, wordt bepaald welke grieven tegen het voormeld vonnis worden ingebracht, namelijk op strafgebied met betrekking tot de schuld aan de telastleggingen A, B2, B3, B6 en D (reden: niet bewezen) en met betrekking tot de straf en het bevel tot herstel.

In het door het openbaar ministerie ingediende *"grievenformulier hoger beroep"* wordt bepaald welke grieven tegen het voormeld vonnis worden ingebracht, namelijk op strafgebied met betrekking tot de straf.

De hiervoor vermelde grieven van de partijen zijn nauwkeurig bepaald.

2.3 De hoger beroepen van respectief de beklaagden en en van het openbaar ministerie werden tijdig en regelmatig naar de vorm ingesteld en zijn ontvankelijk (art. 203 en 204 Wetboek van Strafvordering).

Het hof beslist in dit arrest binnen de perken van de hoger beroepen en vervolgens van de grieven zoals bedoeld in artikel 210 Wetboek van Strafvordering. In dit verband stelt het hof vast dat er geen redenen zijn om ambtshalve een grief in de zin van de voormelde bepaling op te werpen.

Tegen de door de eerste rechter in hoofde van de beide beklaagden bewezen verklaarde telastleggingen B1, B4 en B5 en de telastlegging C is door de beklaagden geen grief ingediend, zodat op grond van het beroepen vonnis de schuld van de beide beklaagden aan deze telastleggingen vaststaat en het hof hier niet meer over te oordelen heeft.

3. Het hof verwijst voor de feiten naar het overzicht in het beroepen vonnis onder de randnummers 4 tot en met 6.

4. Voor zover bewezen, werden de feiten van de telastleggingen A, B1-B6, C en D gepleegd met eenzelfde misdadig opzet en vormen zij een voortgezet misdrijf, waarvan de verjaring pas begint te lopen vanaf de laatste dag ervan.

Het voortgezet misdrijf situeert zich in de periode van 1 januari 2010 tot 9 april 2014. De verjaring werd gestuit door de verklaring van hoger beroep en het grievenformulier van 11 januari 2019. Sindsdien is geen vijf jaar verstreken zodat de verjaring van de strafvordering niet is ingetreden.

5. De politie stelde vast dat op het vermelde perceel zonder vergunning een bos werd gerooid (stuk 3). De beklaagde verklaarde dat hij het bos naast zijn woning had gekapt (stuk 12). Dit bos was er al zeventien of achttien jaar en bestond volgens hem uit sparren. verklaarde dat hij naar 'de gemeente' gegaan was en dat hij er te

horen kreeg dat wanneer het bos er geen 25 jaar was, geen stedenbouwkundige vergunning nodig was.

Op de gevoegde luchtfoto's van de jaren 2003 tot 2013 is het bos duidelijk te zien. De opeenvolging van de foto's in de tijd geeft ook de groei (in de hoogte) van het bos weer. Uit de vaststellingen van de politie volgt dat dit bos volledig gerooid werd.

Ontbossen wordt door artikel 4, 15° Bosdecreet omschreven als iedere handeling waardoor een bos geheel of gedeeltelijk verdwijnt en aan de grond een andere bestemming of gebruik wordt gegeven.

Artikel 3, § 1 Bosdecreet omschrijft de bossen als grondoppervlakten waarvan de bomen en de houtachtige struikvegetaties het belangrijkste bestanddeel uitmaken, waartoe een eigen fauna en flora behoren en die één of meer functies vervullen.

Overeenkomstig artikel 3, § 3, 6 Bosdecreet is het decreet niet van toepassing op de aanplantingen met naaldbomen die uitsluitend bestemd zijn voor de verkoop als kerstboom. Een aanplanting wordt geacht niet langer aan deze voorwaarde te voldoen wanneer de gemiddelde hoogte van het bestand vier meter heeft bereikt.

Uit de luchtfoto's, mede in acht genomen de vele jaren dat de bomen op het perceel aanwezig waren, volgt dat de bomen de gemiddelde hoogte van vier meter ruim hebben overschreden op het ogenblik van de ontbossing. De bomen overstijgen in hoogte de gebouwen die op de foto's te zien zijn, zodat duidelijk is dat deze gemiddeld meer dan vier meter hoog waren.

Een perceel wordt niet bepaald door de indeling als bosgebied in het gewestplan, maar door de feitelijke toestand van het perceel volgens de kenmerken omschreven in artikel 3 Bosdecreet, zodat de kadastrale omschrijving van het perceel als bouwland en niet als bos, niet relevant is.

Dat de beklaagde zich, volgens eigen zeggen, informeerde op de dienst stedenbouw is zonder belang, net als zijn bewering dat daar zou gezegd zijn dat enkel voor het ontbossen van een bos van ouder dan 25 jaar een vergunning nodig was.

De ontbossing gebeurde met toestemming van de beklaagde wat haar mededader maakt.

De telastlegging A is bewezen.

6. De telastlegging B2 slaat op de aanleg van een looppiste (voor paarden) op perceel

De beklaagden houden voor dat zij geen looppiste aanlegden, doch dat slechts een deel van de weide werd afgebakend om een oud paard toe te laten in alle rust te grazen, gezien het gestampt en gebeten werd door de jonge paarden. De beklaagden stellen in conclusies zelfs de vraag wat een looppiste eigenlijk is.

Op foto 5 van de politie (stuk 23) is een door een houten omheining afgebakend deel van het perceel te zien. De politie schreef bij de foto: *"zicht op de looppiste (die) werd aangebracht vooraan het erf"*. De aanwezigheid van een looppiste werd door de politie ook visueel vastgesteld (stuk 3). De beklaagde verklaarde bij de eerste vaststellingen aan de politie: *"Vorig jaar heb ik vooraan mijn erf ook (een) paardenpiste aangelegd, ik had daar geen idee van dat men daarvoor een stedenbouwkundige vergunning nodig had."*

Uit de foto volgt ook dat de omheining duidelijk bedoeld is voor paarden en het omheinde perceelsdeel ook door paarden gebruikt werd. Er is zand aanwezig duidelijk geschikt voor een perceel waar paarden lopen of aan het zeel gehouden worden; op het omheinde deel groeit geen gras. Er zijn onder meer draden gespannen die kunnen dienen als schrikdraad, geschikt om paarden binnen de omheining te houden. Aan de ingang van de poort, duidelijk bedoeld om paarden op en van het perceel te laten, staan accessoires die bestemd zijn voor het houden van paarden: voederemmers, een stro- of hooibaal omhuld met plastiekfolie,...

De ontkenning van het feit dat dit deel van het perceel werd ingericht als een loop- en drafweide voor paarden is volstrekt ongeloofwaardig en in strijd met de eigen verklaring van de beklaagde

Het is het optrekken of plaatsen van een constructie dat als misdrijf wordt geviseerd. Dat de aanleg niet zou beantwoorden aan de strikte definitie van een 'looppiste' voor paarden is hierbij zonder relevantie. Het is immers duidelijk dat voor de gerealiseerde aanleg en inrichting van het perceel in beginsel voorafgaand een stedenbouwkundige vergunning (thans omgevingsvergunning) nodig was en dat de beklaagden hierover niet beschikken.

De telastlegging B2 is bewezen voor de beide beklaagden.

7. De telastlegging B3 slaat op het oprichten van een poolhouse met technische ruimte met een oppervlakte van 50 m² op het perceel

In ziin verklaring van 20 mei 2014, bij de eerste vaststellingen, vermeldde de beklaagde niet dat het poolhouse al in de jaren 2008-2009 zou zijn gebouwd. Wel verklaarde hij dat het zwembad in het jaar 2012 werd aangelegd. Het poolhouse met technische ruimte doet, minstens gedeeltelijk, dienst voor het zwembad en werd duidelijk in dezelfde periode opgericht. Op de foto's (stuk 26) is duidelijk te zien dat het poolhouse in de onmiddellijke nabijheid van het zwembad ligt en er bij hoort. Het poolhouse werd duidelijk in dezelfde periode als het zwembad opgericht.

Er is geen sprake van verjaring.

Het gegeven dat het poolhouse zou zijn opgericht op een oude betonplaat, aangebracht door de vorige eigenaars, is eveneens zonder belang voor de beoordeling van het vervolgde misdrijf. Dit brengt niet mee dat geen stedenbouwkundige vergunning vereist was.

De telastlegging B3 is bewezen voor de beide beklaagden.

8. Uit de vaststellingen van de politie volgt dat de beklaagden het perceel zonder de nodige vergunning gebruikten voor de opslag van bouwmaterialen en werkmaterieel.

De telastlegging D is voor het hof bewezen gebleven.

9. De voor de beide beklaagden bewezen telastleggingen A, B1-B6, C en D zijn voor elk van hen de opeenvolgende uiting van eenzelfde misdadig opzet zodat het hof overeenkomstig artikel 65, eerste lid, Strafwetboek voor ze samen een straf toepast.

Anders dan de beklaagde aanvoert, is de verzwarende omstandigheid van (sinds 1 maart 2018) artikel 6.2.1, laatste lid, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (op het ogenblik van de bewezen feiten artikel 6.1.1, laatste lid) wel degelijk voorhanden. is of was aannemer van bouwwerken en aldus een persoon die in de uitoefening van zijn beroep of activiteit onroerende goederen koopt, verkavelt, te koop of te huur zet, verkoopt of verhuurt, bouwt of vaste of verplaatsbare inrichtingen ontwerpt en/of opstelt of een persoon die bij die verrichtingen als tussenpersoon optreedt, bij de uitoefening van zijn beroep. Dat de vervolgde feiten op zijn privé-eigendom slaan en betrekking hebben op zijn hobby sluit de verzwarende omstandigheid niet uit. Aldus is de voor de beklaagde toe te passen straf een gevangenisstraf van vijftien dagen tot vijf jaar en/of een geldboete van 2.000 euro tot 500.000 euro.

De beklaagden hebben binnen een ruime periode allerlei constructies aangelegd en opgericht zonder zich te storen aan de vergunningsplicht. De straf moet de beklaagden duidelijk maken dat de naleving van de stedenbouwkundige regels ernstig te nemen is in het belang van een goede ruimtelijke ordening.

Een effectieve geldboete is passend en noodzakelijk hiertoe en als maatschappelijke vergelding voor de langdurige aantasting van de ruimte.

Het hof houdt in het voordeel van de beklaagden rekening met de inspanningen tot herstel die zij inmiddels leverden, zij het dat zij toch geen volledig herstel bewerkstelligden. Aldus bepaalt het hof voor de beklaagde de minimumgeldboete en is voor de beklaagde de hierna bepaalde lagere geldboete dan opgelegd door de eerste rechter passend.

De aan elke beklaagde opgelegde geldboete brengt niet hun sociale declassering mee, noch staat het hun reclassering in de weg. Er zijn ook geen andere redenen om de opschorting van de uitspraak van de veroordeling te gelasten of de tenuitvoerlegging van de geldboete uit te stellen.

De bewezen feiten werden gepleegd na 31 december 2011 en voor 1 januari 2017, zodat het hof de geldboete verhoogt met 50 deciemen. De hierna bepaalde vervangende gevangenisstraf zet de beklaagden in passende mate aan tot betaling van de geldboete.

10. De beklaagden zijn hoofdelijk gehouden tot de kosten, gevallen in de beide aanleggen aan de zijde van het openbaar ministerie zoals hierna bepaald.

Het hof veroordeelt beklaagden als veroordeelden tot een correctionele hoofdstraf elk tot het betalen van de bijdrage van 25 euro tot financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders (art. 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen). Deze bijdrage, die een eigen aard heeft en geen straf inhoudt, wordt vermeerderd met 70 deciemen tot telkens 200 euro, en dit ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten.

Sinds 3 september 2020 luidt artikel 91 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken "*In criminele en correctionele zaken die kosten van brief- en pakketport hebben veroorzaakt, wordt door de rechter aan de Staat als correspondentiekosten een som toegeschat, die niet meer mag bedragen dan 10 procent van de gezamenlijke kosten. Voor elke criminele, correctionele en politiezaak wordt door de rechter bovendien aan iedere veroordeelde een vergoeding van 50 euro opgelegd*" en dit ingevolge artikel 1 van het koninklijk besluit van 28 augustus 2020 tot wijziging van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken (*B.S.* 3 september 2020). Het hof verhoogt de vermelde kosten met 10% in elke aanleg en veroordeelt de beklaagde(n) (elk) tot betaling van de vermelde vergoeding van 50 euro.

Met toepassing van artikel 4, § 3 en artikel 5, § 1 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, in werking getreden op 1 mei 2017 ingevolge artikel 6 van het koninklijk besluit van 26 april 2017 tot uitvoering van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, veroordeelt het hof de beklaagden ook tot het betalen van een bijdrage van elk 20 euro aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand.

11.1 De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur heeft bij brief van 23 december 2015 aan het parket een herstelvordering ingeleid. Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente sloot zich bij brief van 27 september 2017 bij deze herstelvordering aan. Bij de herstelvordering is het positief advies van de Hoge Raad voor het

Handhavingsbeleid (thans: Hoge Raad voor de Handhavingsuitvoering) gevoegd zodat voldaan is aan artikel 6.3.1, § 6, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

De herstelvordering strekt tot het herstel in de oorspronkelijke staat door het verwijderen van drie bijgebouwen en een paardenstal, negen volières, de looppiste en het reduceren van de verharding tot een strikt noodzakelijke toegang, evenals het verwijderen van de opslag van hout, materiaal, materieel en afval.

Het opleggen van een dwangsom wordt gevorderd.

11.2 Artikel 6.1.41 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening werd opgeheven sinds 1 maart 2018. Vanaf die datum bepaalt artikel 6.3.1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening:

"Naast de straf beveelt de rechtbank, ambtshalve of op vordering van een bevoegde overheid, een meerwaarde te betalen en/of bouw- of aanpassingswerken uit te voeren en/of de plaats in de oorspronkelijke toestand te herstellen of het strijdige gebruik te staken. Dat gebeurt, met inachtneming van de volgende rangorde:
1° als het gevolg van het misdrijf kennelijk verenigbaar is met een goede ruimtelijke ordening, het betalen van een meerwaarde;
2° als dit kennelijk volstaat om de plaatselijke ordening te herstellen, de uitvoering van bouw- of aanpassingswerken;
3° in de andere gevallen, de uitvoering van het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand of de staking van het strijdige gebruik.
Voor de diverse onderdelen van eenzelfde misdrijf kunnen verschillende herstelmaatregelen gecombineerd worden, bevolen volgens de rangorde, vermeld in het eerste lid. Het bevolen herstel dekt steeds de volledige illegaliteit ter plaatse, ook al werd die mee veroorzaakt door stedenbouwkundige misdrijven of inbreuken die niet bij de rechter aanhangig zijn."

Deze bepaling moet worden gelezen in de context van artikel 159 Grondwet, krachtens hetwelk de rechter geen gevolg mag geven aan bestuurshandelingen die niet met de wetten overeenstemmen. De rechter dient de herstelvordering op haar externe en interne wettigheid te toetsen en te onderzoeken of ze strookt met de wet, dan wel of ze op machtsoverschrijding of machtsafwending berust. Meer bepaald dient het hof na te gaan of de beslissing van het bestuur om het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand te vorderen uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening is genomen. Het hof beoordeelt niet de opportuniteit van de gevorderde maatregel.

Het bevelen van een herstelmaatregel vereist dat de plaatselijke ordening door het misdrijf is geschaad en de maatregel er toe strekt deze plaatselijke ordening te herstellen. Het is dus niet zo dat bij een niet-regulariseerbare overtreding van de bestemmingsvoorschriften het herstel in de oorspronkelijke toestand steeds moet worden bevolen, ongeacht de impact van de constructie op de plaatselijke ordening.

Overeenkomstig artikel 1 Eerste Aanvullend Protocol Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM), moet de rechter nagaan of de vordering van de stedenbouwkundig inspecteur om een bepaalde herstelmaatregel te vorderen, uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening is genomen. Hij moet de vordering die gebaseerd is op motieven die vreemd zijn aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van een goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is, zonder gevolg laten.

De rangorde van de te bevelen herstelmaatregelen in artikel 6.3.1, § 1, eerste lid, 1°, 2° en 3°, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening toont aan dat de omvang van de schade aan de plaatselijke ruimtelijke ordening, nog meer dan de overtreding zelf, bepalend is voor de keuze van de herstelmaatregel.

In beide gevallen blijft de evenredigheids- en redelijkheidstoets onverminderd van toepassing: het gevorderde herstel moet evenredig zijn aan de *in concreto* vastgestelde aantasting van de ruimtelijke ordening en de maatregel moet redelijk blijven in vergelijking tot de last die dit voor de betrokkenen meebrengt. De concrete vaststelling dat de gevolgen van het misdrijf kennelijk niet verenigbaar zijn met een goede ruimtelijke ordening volstaat om het eventueel te bevelen herstel naar recht te verantwoorden.

11.3 De strijdigheid van de inbreuken met de goede ruimtelijke ordening werd concreet en voldoende gemotiveerd in de herstelvordering (stukken 60-61). De herstelvordering is intern en extern wettig.

De politie stelde op 25 april 2017 vast dat de constructie vooraan voor houtopslag nog niet werd verwijderd. De looppiste was ook niet verwijderd, doch wel het schuilhok op deze piste. Achteraan het perceel was nog één volière aanwezig. De andere constructies waren volgens de politie verwijderd. De beklaagden hebben de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur echter niet op de hoogte gebracht van de herstellingen en er is geen proces-verbaal van vaststelling van herstel overeenkomstig artikel 6.36, § 1, tweede lid, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, zodat dit herstel niet kan worden vastgesteld.

De herstelmaatregelen moeten aldus nog integraal bevolen worden. Indien bepaalde bevolen herstelmaatregelen al zouden zijn uitgevoerd, dan zal dit blijken bij de controle door de eisers in herstel.

De omstandigheid dat de beklaagden geen eigenaars meer zouden zijn doet aan de herstelplicht geen afbreuk, noch brengt het mee dat het opleggen van het herstel niet meer mogelijk zou zijn. Het huidige arrest vormt trouwens een titel voor de uitvoering van het herstel.

11.4 Gelet op het talmen van de beklaagden in het verleden om tot het volledig herstel over te gaan, wordt terecht de verbeurte van een dwangsom gevorderd bij niet naleving van het bevel tot herstel. Het gegeven dat de beklaagden geen eigenaar meer zijn van het goed

waarop de wederrechtelijke toestand zich bevindt en de moeilijkheden die dit voor de uitvoering kan meebrengen, doet nog meer vrezen dat zij de uitvoering van het herstel op de lange baan dreigen te schuiven. De hierna uitgesproken modaliteiten vormen een gepaste en noodzakelijke aansporing van de veroordeelden om nu effectief zelf tot herstel over te gaan of over te laten gaan. Een vrijwillige uitvoering van de opgelegde herstelmaatregelen verdient vanuit het oogpunt van het algemeen belang de voorkeur, gezien een ambtshalve uitvoering van de herstelmaatregelen kosten voor de gemeenschap veroorzaakt, waarbij er geen enkele zekerheid bestaat over de recuperatie van deze kosten.

De beklaagden krijgen een hersteltermijn vooraleer de dwangsom verbeurt, terwijl de hersteltermijn pas loopt vanaf het in kracht van gewijsde gaan van dit arrest.

De lange tijd sedert dewelke de beklaagden reeds vrijwillig konden overgaan tot het volledig herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand en de gezien de aard en omvang van de werken voldoende ruime termijn welke hen hiertoe nog wordt verleend, brengen mee dat er geen reden is om bij toepassing van artikel 1385*bis*, laatste alinea, Gerechtelijk Wetboek nog een zekere termijn te bepalen waarna zij pas de dwangsom zullen kunnen verbeuren.

Het bedrag van de dwangsom per dag dat na het in kracht van gewijsde gaan van het arrest en na het verlopen van de hersteltermijn geen gevolg wordt gegeven aan het opgelegde herstel, moet voldoende hoog zijn om hen aan te zetten tot vrijwillig herstel.

Er is geen grond om een maximum voor de te verbeuren dwangsom te bepalen, gezien dit *in casu* de effectiviteit van de dwang die moet uitgaan van een dwangsom zou beperken.

Dictum

Toegepaste wetsartikelen:

Het hof maakt toepassing van de hiervoor aangehaalde artikelen, met inbegrip van deze bepaald in de bewezen telastleggingen, en van de artikelen:
- 211, Wetboek van Strafvordering,
- 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,

Perken van het hoger beroep:

Het hof stelt vast dat gelet op de verklaringen van hoger beroep en vervolgens de grievenformulieren het ingevolge het vonnis van 11 december 2018 vaststaat dat:

- elke beklaagde schuldig is aan de telastleggingen B1, B4, B5 en C.

Beslissing van het hof:

Het hof,
rechtsprekend op tegenspraak,

verklaart de beroepen ontvankelijk en er ten gronde over beslissend:

bevestigt het beroepen vonnis in de beslissing tot het aanhouden van de burgerlijke belangen;

wijzigt het beroepen vonnis voor zover bestreden voor het overige **als volgt:**

op strafgebied:

veroordeelt de beklaagde voor de bewezen telastleggingen A, B1 tot en met B6, C en D samen tot een geldboete van 2.000 euro vermeerderd met 50 deciemen tot 12.000 euro of een vervangende gevangenisstraf van drie maanden;

veroordeelt de beklaagde voor de bewezen telastleggingen A, B1 tot en met B6, C en D samen tot een geldboete van 200 euro vermeerderd met 50 deciemen tot 1.200 euro of een vervangende gevangenisstraf van een maand;

veroordeelt de beklaagder en elk tot betaling van een bedrag van 25 euro, vermeerderd met 70 deciemen en zo gebracht op telkens 200 euro te betalen als bijdrage tot de financiering van het fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders;

veroordeelt de beklaagden en elk tot betaling van een bedrag van 50,00 euro als vergoeding voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure;

veroordeelt de beklaagden en elk tot betaling van een bijdrage van 20 euro aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand;

veroordeelt de beklaagden en hoofdelijk tot betaling van de kosten van de strafvordering, voor het openbaar ministerie opnieuw begroot op 320,78 euro in eerste aanleg en 127,71 euro in beroep;

herstel:

beveelt op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur en het college van burgemeester en schepenen (thans: de burgemeester) van de gemeente het herstel in de oorspronkelijke staat van de percelen gelegen te kadastraal gekend als en door het verwijderen van drie bijgebouwen en een paardenstal, negen volières, de looppiste en het reduceren van de verharding tot een strikt noodzakelijke toegang, evenals

het verwijderen van de opslag van hout, materiaal, materieel en afval, het opvullen van de eventuele bouwput en de legale verwijdering van de afvalstoffen als gevolg van de afbraak, binnen een termijn van zes maanden vanaf de dag dat dit arrest in kracht van gewijsde is, onder verbeurte van een dwangsom van 150 euro per dag vertraging in nakoming van dit bevel lastens elke veroordeelde;

machtigt overeenkomstig artikel 6.3.4, § 1, eerste lid, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur en de burgemeester van de gemeente tot ambtshalve uitvoering van de herstelmaatregel.

Kosten eerste aanleg opnieuw begroot:

Foto's:	€ 9,88
Dagv. 1e bekl.:	€ 25,87
Dagv. 2e bekl.	€ 25,87
Hypoth. Inschr.:	€ 230,00
	€ 291,62
+ 10 %:	€ 29,16
Totaal:	**€ 320,78**

Kosten beroep:

Afschrift vonnis:	€ 48,00
Afschriften akten HB:	€ 6,00
Opstelrecht HB bekl.:	€ 35,00
Dagv. bekl.:	€ 27,10
	€ 116,10
+ 10 %:	€ 11,61
Totaal:	**€ 127,71**

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer, samengesteld uit raadsheer als waarnemend kamervoorzitter, raadsheer en en in openbare rechtszitting van **25 september 2020** uitgesproken door wnd. kamervoorzitter in aanwezigheid var advocaat-generaal, met bijstand van griffier